

Vec C-240/23

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

17. apríl 2023

Vnútroštátny súd:

Bundesverwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

9. december 2022

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Freistaat Bayern

PRACOVNÝ DOKUMENT

Kópia

Bundesverwaltungsgericht

UZNESENIE

[*omissis*]

V správnom spore

Herbaria Kräuterparadies, GmbH,
[*omissis*] Fischbachau,

žalobkyňa, odvolateľka
a navrhovateľka v konaní
o opravnom prostriedku
„Revision“

[*omissis*]

proti

Freistaat Bayern,
zastúpený Landesanstalt für Rechtsanwaltschaft Bayern (Prokuratúra Bavorsko, Nemecko),
[*omissis*] Mníchov,

žalovanému, odporcovi
v odvolacom konaní a v konaní
o opravnom prostriedku
„Revision“

3. senát Bundesverwaltungsgericht
na základe pojednávania z 9. decembra 2022
[*omissis*]

rozhodol:

Konanie sa prerušuje.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladajú na prejudiciálne rozhodnutie nasledujúce otázky týkajúce sa výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848 z 30. mája 2018 o ekologickej poľnohospodárskej výrobe a označovaní produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 (Ú. v. EÚ L 150, 2018, s. 1), v aktuálnom znení delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2022/474 zo 17. januára 2022 (Ú. v. EÚ L 98, 2022, s. 1) a Charty základných práv Európskej únie:

1. Treba článok 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 vykladať tak, že logo ekologickej poľnohospodárskej výroby Európskej únie sa môže použiť pre spracovanú potravinu, ktorá sa v súlade s podmienkami článku 45 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 ako produkt ekologickej poľnohospodárskej výroby dováža na účely svojho umiestnenia na trh v Únii, ale ktorá, keďže okrem rastlinných produktov obsahuje minerálne látky a vitamíny, ktoré nie sú rastlinného pôvodu, nespĺňa požiadavky článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 v spojení s časťou IV bodom 2.2.2. písm. f) prílohy II?
2. Keď bude odpoveď na prvú otázku kladná: vyplýva z článku 20 Charty základných práv Európskej únie, že logo ekologickej poľnohospodárskej výroby Európskej únie môže byť použité pre spracovanú potravinu, keď pochádza z Európskej únie a je v súlade s rovnocennými pravidlami výroby a kontroly tretej krajiny, ktorá je uznaná podľa článku 48 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848, ale nespĺňa požiadavky podľa článku 16 ods. 1 tohto nariadenia v spojení s časťou IV bodom 2.2.2 písm. f) prílohy II?
3. Vyplýva z článku 20 Charty základných práv Európskej únie, že taká spracovaná potravina, ktorá pochádza z Európskej únie, môže byť podľa článku 30 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 označená s odvolaním sa na ekologickú poľnohospodársku výrobu bez toho, aby sa použilo logo ekologickej poľnohospodárskej výroby Európskej únie?

O d ô v o d n e n i e:

I

- 1 Právny spor sa týka označovania spracovanej potraviny ako potraviny pochádzajúcej z ekologickej výroby.
- 2 Žalobkyňa je výrobcom produktu „Blutquick“, zmesi ovocných štiav s rastlinnými výťažkami, ktoré pochádzajú z ekologickej výroby. Do nápoja sú pridané vitamíny, ktoré nie sú rastlinného pôvodu, a glukónan železnatý. Žalobkyňa uvádza „Blutquick“ na trh ako potravinový doplnok. Na obale sa nachádza ekologické logo EÚ, vnútroštátna ekologická pečať, ako aj odkaz na pôvod surovín z „kontrolovaného ekologického pestovania“.

- 3 Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Bavorské štátne výskumné centrum pre poľnohospodárstvo; Nemecko) rozhodnutím z 18. januára 2012 okrem iného nariadilo, že žalobkyňa je najneskôr do 1. decembra 2012 povinná odstrániť chránené označenie odkazujúce na ekologické poľnohospodárstvo podľa článku 23 nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 z 28. júna 2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 2092/91 (Ú. v. EÚ L 189, 2007, s. 1) z etikiet, označovania, reklamy a uvádzania produktu na trh. Výskumné centrum na odôvodnenie uviedlo, že podľa ustanovení nariadenia (ES) č. 834/2007 a článku 27 ods. 1 písm. f) nariadenia Komisie (ES) č. 889/2008 z 5. septembra 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov so zreteľom na ekologickú výrobu, označovanie a kontrolu (Ú. v. EÚ L 250, 2008, s. 1) do spracovaných produktov, ktoré sú označené ako „ekologické“, smú byť vitamíny a minerálne látky pridané iba v prípade, že ich použitie schvaľujú právne predpisy. V prípade zmesi „Blutquick“ to tak nie je.
- 4 Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu žalobu. Verwaltungsgericht [Správny súd, Mníchov (Nemecko), ďalej len „Verwaltungsgericht“] predložil Súdnemu dvoru Európskej únie otázky týkajúce sa výkladu článku 27 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 889/2008. Súdny dvor rozsudkom z 5. novembra 2014, C-137/13, rozhodol, že článok 27 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 889/2008 sa má vykladať tak, že používanie látky uvedenej v tomto ustanovení je právnymi predpismi schválené len pod podmienkou, že v právnom predpise Únie alebo vo vnútroštátnom právnom predpise, ktorý je s ním zlučiteľný, sa priamo stanovuje pridávanie uvedenej látky do potraviny, ak sa má vôbec uviesť na trh. V zmysle tohto ustanovenia nie je používanie takejto látky právnymi predpismi schválené, ak sa potravina uvádza na trh ako potravinový doplnok, s výživovým alebo zdravotným tvrdením alebo ako potravina na osobitný výživový účel, aj keď to naznačuje, že na účely dodržania ustanovení týkajúcich sa zapracovania látok do potravín musí takáto potravina obsahovať určité množstvo predmetnej látky. K námietke, ktorú žalobkyňa uviedla už vo vtedajšom konaní, že je voči podnikom z tretích krajín, ktoré majú systém výroby uznaný ako rovnocenný, diskriminovaná, sa Súdny dvor nevyjadril, pretože vnútroštátny súd k tomu nepredložil žiadne otázky.
- 5 Verwaltungsgericht zamietol žalobu o neplatnosť ako nedôvodnú. Ani odvolanie žalobkyne nebolo úspešné. Odvolací súd rozsudkom z 29. júla 2021 uviedol k zákonnosti napadnutého rozhodnutia, že pridanie vitamínov a glukónanu železnatého nie je v prípade spracovanej potraviny ako „Blutquick“ vyslovene zákonom schválené, takže používanie loga ekologickej poľnohospodárskej výroby (ďalej len „bio logo EÚ“) žalobkyňou predstavuje porušenie požiadavky týkajúcej sa označovania, ktorá je upravená v článku 23 nariadenia (ES) č. 834/2004. Článok 27 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 889/2008 nemožno ani na základe článku 20 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) vykladať extenzívne. Žalobkyňa sa považuje za diskriminovanú prostredníctvom článku 33 ods. 1 nariadenia (ES) č. 834/2007, pretože toto ustanovenie umožňuje, že sa

konkurenčné produkty z USA môžu v Európskej únii uvádzať do obehu ako ekologické produkty s bio logom EÚ, hoci do nich boli pridané látky, predovšetkým vitamíny, ktoré podľa článku 23 ods. 1 nariadenia (ES) č. 834/2007, článku 27 ods. 1 a prílohy VIII k nariadeniu (ES) č. 889/2008 nie sú pri výrobe v Európskej únii prípustné. O také rozdielne zaobchádzanie však nejde. Príslušné bioprodukty z USA sa síce v EÚ smú predávať ako bioprodukty, ale nesmie byť na nich uvedené bio logo EÚ. Podľa článku 25 ods. 1 nariadenia (ES) č. 834/2007 sa bio logo EÚ môže používať pre výrobky, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v tomto nariadení. V prípade rovnocenných výrobkov nejde automaticky o tento prípad; sú iba v súlade s týmto nariadením v zmysle jeho článku 25 ods. 1, keď bez výnimky spĺňajú požiadavky, ktoré sú v ňom stanovené. V prípade produktu vyrobeného v USA, ktorý zodpovedá výrobku žalobkyne, nejde o tento prípad.

- 6 Svojím opravným prostriedkom „Revision“ žalobkyňa ďalej reaguje na rozhodnutie z 18. januára 2012 a predovšetkým uvádza, že výrobok, ktorý je dovezený ako rovnocenný, smie byť bio logom EÚ označený aj vtedy, keď zároveň nespĺňa požiadavky nariadenia (ES) č. 834/2007, ktoré sa týkajú výroby. Keď jej to je v súvislosti s produktom „Blutquick“ zakázané, ide o porušenie zásady rovnosti podľa článku 20 Charty. O také porušenie ide okrem toho už preto, že americké výrobky s pridanými vitamínmi a minerálnymi látkami – bez ohľadu na použitie bio loga EÚ – môžu byť prezentované ako bioprodukt, zatiaľ čo ona sama môže svoj produkt „Blutquick“ predávať iba ako konvenčný výrobok. V jej prípade nemožno požadovať, aby platil zákaz pridávať vitamíny a minerálne látky do jej produktu, keď tento zákaz neplatí pre výrobcov z USA.
- 7 Žalovaný nesúhlasí s opravným prostriedkom „Revision“ a uvádza predovšetkým to, že na výrobok, ktorý pochádza z uznanej tretej krajiny, môže byť označený bio logom Európskej únie, keď spĺňa požiadavky nariadenia (ES) č. 834/2007. Nejde o uvedené rozdielne zaobchádzanie. Pomocou vzájomného uznania rovnocennosti bol prístup na trh Únie priznaný aj produktom, ktoré nie sú v súlade s predpismi Únie, ktoré sa týkajú ekologickej výroby. Rovnaké zaobchádzanie s americkými produktmi, ktoré požaduje žalobkyňa, by viedlo k výraznej zmene systému Európskej únie, súčasťou ktorého práve nie je uznanie rovnocennosti, a ohrozilo by to ciele právneho rámca EÚ.

II

- 8 Konanie je potrebné prerušiť a v súlade s článkom 267 ods. 7 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) získať prejudiciálne rozhodnutie Súdneho dvora EÚ. Výklad práva Únie, ktoré je relevantné pre rozhodnutie právneho sporu, nie je taký jasný, že nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti (pozri Súdny dvor, veľká komora, rozsudok zo 6. októbra 2021 – C-561/19 [ECLI:EU:C:2021:799], Consorzio – bod 39).
- 9 1. Rozhodnutím z 18. januára 2012 bol žalobkyňi uložený zákaz, aby pre svoj produkt „Blutquick“ používala právom Únie chránené označenie odkazujúce na

ekologické poľnohospodárstvo. Zákaz sa vzťahuje na používanie bio loga EÚ, nemeckého loga ekologickej výroby, ako aj na prípadné ďalšie odkazy na ekologickú výrobu, napr. v zozname prísad. Právne posúdenie opatrenia treba vzhľadom na jeho povahu správneho aktu založiť na trvalom účinku právnej úpravy, ktorá platila v čase, keď súd rozhodol o opravnom prostriedku „Revision“ [k tomu pozri Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd; ďalej len „BVerwG“, Nemecko), rozsudok z 13. júna 2019 – 3 C 28.16 – BVerwGE 166, 32 bod 11]. To znamená, že sa už nepoužije nariadenie (ES) č. 837/2007, o ktoré žalovaný opieral svoje opatrenie, ale nariadenie (EÚ) 2018/848 platné od 1. januára 2022.

- 10 2. Právny základ zákazu, ktorý je adresovaný žalobkyni, predstavuje článok 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848. Podľa neho v prípade nedodržania súladu, ktoré má vplyv na integritu produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby alebo produktov z konverzie na ktoromkoľvek stupni výroby, prípravy a distribúcie, napríklad v dôsledku používania nepovolených produktov, látok alebo techník alebo zmiešania s neekologickými produktmi, príslušné orgány zabezpečia, aby sa pri označovaní a v reklame celej dotknutej dávky alebo výrobného cyklu neuvádzal žiadny odkaz na ekologickú poľnohospodársku výrobu. Nedodržanie súladu v zmysle článku 3 bodu 57 tohto nariadenia, ktoré je pre úkon nevyhnutné, pre „Blutquick“ ako spracovanú potravinu vyplýva z článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia v spojení s časťou IV bodom 2.2.2. písm. f) prílohy II. Podľa týchto ustanovení sa minerály (vrátane stopových prvkov), vitamíny, aminokyseliny a mikroživiny môžu použiť na spracovanie potravín pod podmienkou, že ich použitie v potravinách určených na bežnú konzumáciu sa „vyžaduje priamo zákonom“ v tom zmysle, že sa vyžaduje priamo v ustanoveniach práva Únie alebo v ustanoveniach vnútroštátneho práva zlučiteľných s právom Únie, s tým dôsledkom, že uvedené potraviny sa v prípade, že do nich nie sú pridané uvedené minerály, vitamíny, aminokyseliny alebo mikroživiny, nemôžu vôbec umiestňovať na trh ako potraviny určené na bežnú konzumáciu. V prípade výrobku „Blutquick“ to tak nie je a ani žalobkyňa to nespochybňuje. To znamená, že na pridanie vitamínov a glukónanu železnatého do výrobku žalobkyne sa nevzťahuje znenie časti IV bodu 2.2.2. písm. f) prílohy II k nariadeniu (EÚ) 2018/848. Dôsledkom je, že používanie bio loga EÚ je podľa článku 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 vylúčené; pre nemecké logo ekologickej výroby platí podľa článku 33 ods. 5 uvedeného nariadenia to isté. Podľa článku 30 ods. 1 nariadenia (EÚ) nie je prípustné ani označovať výrobok „Blutquick“ ako „biologický“ alebo „ekologický“. V prípade neobmedzeného použitia uvedených ustanovení by bol zákaz z 18. januára 2012 zákonný, žaloba a opravný prostriedok „Revision“ by ostali neúspešné.
- 11 3. Žalobkyňa proti tomu namieta, že zo zásady rovnosti podľa článku 20 Charty vyplýva, že musí mať právo na to, aby „Blutquick“ označila bio logom EÚ a odkazom na ekologickú výrobu, pretože so zodpovedajúcim produktom vyrobeným v USA, ktorý je označený ako „organic“, sa môže obchodovať, a teda na základe dohody o rovnocennosti medzi Európskou úniou a USA sa v Únii môže uvádzať na trh ako ekologická potravina – vrátane používania bio loga EÚ.

Či toto tvrdenie pomôže k úspechu opravného prostriedku „Revision“, o tom senát nemôže rozhodnúť bez toho, aby sa obrátil na Súdny dvor. V prípade vzniká viacero otázok, ktoré sa týkajú výkladu práva Únie a vyžadujú si objasnenie.

- 12 a) Senát pritom vychádza z toho, že Charta sa podľa svojho článku 51 ods. 1 prvej vety použije, pretože ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2018/848 je dotknuté vykonanie práva Únie.
- 13 b) V článku 20 Charty sa vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, s výnimkou toho, že by takéto zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené (ustálená judikatúra, Súdny dvor, rozsudok z 3. februára 2021 – C-555/19 [ECLI:EU:C:2021:89] – bod 95).
- 14 aa) V súvislosti s existenciou rozdielneho zaobchádzania je najprv nutné objasniť, či žalobkyňa oprávnene uvádza, že, pokiaľ ide o používanie bio loga EÚ, sa s jej produktom „Blutquick“ zaobchádza inak ako s analogickým produktom podniku z tretej krajiny, ako sú USA, keď sa tento výrobok podľa článku 45 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 dovezie do Únie ako ekologický produkt na uvedenie na trh. Ako je uvedené v bode 2. „Blutquick“ sa z dôvodu pridania vitamínov a glukónanu železnateho nemôže v súlade s článkom 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 uvádzať na trh s bio logom EÚ. Podľa toho by o rozdielne zaobchádzanie išlo v prípade, keď spracovaná potravina z tretej krajiny, kde je na základe pravidiel výroby, ktoré sú uznané ako rovnocenné, dovolené pridať príslušné vitamíny a minerály, mohla byť pri uvedení do obehu v Európskej únii označená logom EÚ, hoci z dôvodu pridania týchto vitamínov a minerálov nezodpovedá pravidlám výroby podľa nariadenia (EÚ) 2018/848.
- 15 Na základe úpravy v článku 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 a doposiaľ vydané judikatúry Súdneho dvora – aj v konaní C-137/13 – sa podľa názoru senátu nedá dostatočne jasne povedať, či taký výrobok dovezený z tretej krajiny môže byť označený bio logom EÚ. Odvolací súd odpovedal na túto otázku – ešte počas platnosti nariadenia (ES) č. 834/2007 – záporne a poukázal predovšetkým na to, že podľa článku 25 ods. 1 uvedeného nariadenia sa bio logo EÚ môže používať, keď výrobky spĺňajú požiadavky stanovené v nariadení. V nariadení (ES) č. 834/2007 sa pritom rozlišuje medzi produktmi, ktoré spĺňajú požiadavky v ňom stanovené, a tými, ktoré sú iba rovnocenné. Tieto v zmysle článku 25 ods. 1 nariadenia nespĺňajú požiadavky v ňom stanovené. Túto argumentáciu je v zásade možné preniesť aj na právnu úpravu, ktorá platí v súčasnosti, nie je však taká nosná, že výsledok výkladu treba považovať za nepochybný. Platí to aj v prípade, že odvolací súd použije systematiku predpisu a cieľ ochrany spotrebiteľov. Mnohé by mohlo svedčiť v prospech toho, že spracovaná potravina vyrobená v tretej krajine, ktorá sa v Európskej únii uvedie do obehu pod podmienkami článku 45 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848, môže byť označená bio logom EÚ, aj keď okrem rastlinných produktov obsahuje minerály a vitamíny, ktoré nie sú rastlinného pôvodu, a teda nespĺňa požiadavky článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 v spojení s časťou IV bodom 2.2.2. písm. f) prílohy II.

Na jednej strane by tiež bolo zlučiteľné so znením článku 33 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848, aby sa za „pravidlá stanovené v nariadení“ nepovažovali pravidlá výroby, ale v prípade produktu dovezeného do Únie ustanovenia týkajúce sa dovozu, predovšetkým uznanie pravidiel výroby a kontroly za rovnocenné podľa článku 45 a nasl. tohto nariadenia. Potom by dodržanie ustanovení v zmysle článku 33 ods. 1 druhej vety uvedeného nariadenia postačovalo na to, aby bol výrobok dovezený v súlade s podmienkami, ktoré platia podľa nariadenia. Na druhej strane by uznaniu za rovnocenné a cieľu odbúrať prekážky obchodu, ktorý sleduje príslušná dohoda o rovnocennosti, mohlo skôr zodpovedať, keď produkt tretej krajiny, ktorý bol dovezený v súlade s pravidlami rovnocennosti, môže byť označený ako „rovnocenný“ – ale identickým štandardom nezodpovedajúci – produkt EÚ; bio logo EÚ by mohlo mať veľký význam pre konkurencieschopnosť produktu tretej krajiny.

- 16 bb) Keď na prvú prejudiciálnu otázku treba odpovedať kladne, v súvislosti s používaním bio loga EÚ by mohlo ísť o rozdielne zaobchádzanie s výrobcami usadenými v Európskej únii v porovnaní s výrobcami z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobné a kontrolné predpisy, ktoré boli uznané ako rovnocenné, keď by uvedenie produktu, ktorý bol vyrobený v Únii, a produktu vyrobeného v tretej krajine bez ohľadu na rôzne predpisy týkajúce sa výroby a kontroly na jednej strane v Únii a na druhej strane v tretej krajine predstavovalo porovnateľné situácie. V prospech toho by mohla svedčiť skutočnosť, že tu nejde o výrobu, ale o označovanie produktov, ktoré môžu byť v Únii uvedené do obehu a navzájom si konkurujú. Keď by išlo o rozdielne zaobchádzanie, mohlo by to však byť odôvodnené. Ako objektívny dôvod rozdielneho zaobchádzania by sa pritom mohlo použiť uznanie rovnocennosti ako také, resp. zjednodušenie obchodovania, ktoré sa ním sleduje. Na druhej strane žalobkyňa vychádza z toho, že také odôvodnenie v každom prípade neprichádza do úvahy vtedy, keď Európska komisia – ako je to podľa jej názoru v tomto prípade – uznala ako rovnocenné predpisy týkajúce sa výroby a kontroly, ktoré nezodpovedajú „esenciálnym“ predpisom platným v Únii. Potom má podnik, ktorý uskutočňuje výrobu v Únii, právo na to, že musí spĺňať iba predpisy týkajúce sa výroby, ktoré platia pre podnik tretej krajiny. Či podľa toho z článku 20 Charty vyplýva, že bio logo EÚ sa môže používať pre spracovanú potravinu, keď pochádza z Únie a zodpovedá rovnocenným predpisom týkajúcim sa výroby a kontroly tretej krajiny, ktorá bola uznaná podľa článku 48 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848, ale nie požiadavkám článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia v spojení s časťou IV bodom 2.2.2. písm. f) prílohy II, na to sa nedá odpovedať s dostatočnou istotou. Problematika, ktorá bola týmto naznačená a ktorá je v praxi spojená so vzájomným uznávaním, môže mať veľký význam. Otvára rôzne otázky rovnosti zaobchádzania a aj obrátenej diskriminácie, ako aj prípadnej následnej straty regulačnej autonómie Únie (pozri Súdny dvor, návrhy generálnej advokátky Sharpston z 8. mája 2014 – C-137/13 [ECLI:EU:C:2014:318] – bod 59). V tejto súvislosti je vhodné objasnenie zo strany Súdneho dvora.
- 17 cc) Nezávisle od oprávnenia používať bio logo EÚ vzniká podobným spôsobom otázka, a to s ohľadom na odkaz na ekologickú výrobu podľa článku 30 ods. 1

nariadenia (EÚ) 2018/848, ktorého použitie bolo napadnutým rozhodnutím žalobkyni tiež zakázané.

- 18 Keď dva podniky vyrábajú rovnakú spracovanú potravinu, ktorá zodpovedá rovnocenným predpisom týkajúcim sa výroby a kontroly tretej krajiny, ktorá bola uznaná podľa článku 48 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848, ale nespĺňa – ako v tomto prípade z dôvodu pridania určitých látok – požiadavky článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 v spojení s časťou IV bodom 2.2.2. písm. f) prílohy II, a keď chcú príslušné produkty predávať s odkazom na ekologickú výrobu v Európskej únii, existuje, keď situácie považujeme v zásade za porovnateľné, v tejto súvislosti rozdielne zaobchádzanie v zmysle článku 20 Charty: zatiaľ čo podnik, ktorý uskutočňuje výrobu v Európskej únii, nemôže podľa článku 30 ods. 1 druhej vety nariadenia (EÚ) 2018/848 na svoj produkt pri uvedení na trh v Európskej únii uviesť odkaz na ekologickú výrobu, podnik usadený v tretej krajine, ktorá je uznaná podľa článku 48 tohto nariadenia, môže svoj produkt označiť týmto odkazom. Uvedené vyplýva z toho, že podľa článku 45 ods. 1 písm. b) bodu iii) nariadenia (EÚ) 2018/848 možno produkt, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie, dovážať na účely jeho umiestnenia na trh v Únii ako produkt ekologickej výroby z tretej krajiny, ak – okrem ďalších podmienok – pochádza z tretej krajiny, ktorá je uznaná v súlade s článkom 48 tohto nariadenia, a je v súlade s rovnocennými pravidlami výroby a kontroly danej tretej krajiny.
- 19 Otázky uvedené v písmene bb) týkajúce sa odôvodnenia rozdielneho zaobchádzania s výrobcami usadenými v Európskej únii a tretích krajinách sú s ohľadom na odkaz podľa článku 30 nariadenia (EÚ) 2018/848 analogicky namieste. Je potrebné objasniť, či z článku 20 Charty vyplýva, že spracovaná potravina, ktorá pochádza z Európskej únie, môže byť podľa článku 30 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 označená s odkazom na ekologickú výrobu bez toho, aby sa použilo logo EÚ. Ani pre túto situáciu nie je odpoveď na otázku jasná.
- 20 4. Nastolené otázky majú význam pre rozhodnutie. Senát podľa súčasného stavu konania vychádza z toho, že výrobok, ktorý zodpovedá produktu „Blutquick“, sa mohol v USA vyrobiť a predávať ako ekologická potravina.
- 21 a) V prípade USA ide podľa článku 48 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/848 v spojení s článkom 33 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 834/2007 o uznaní tretej krajiny. Na základe vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 126/2012 zo 14. februára 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 889/2008, pokiaľ ide o evidenciu, a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1235/2008, pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa dovozu ekologických produktov zo Spojených štátov amerických (Ú. v. EÚ L 41, 2012, s. 5), boli ako tretia krajina zaradené na zoznam v prílohe III k nariadeniu Komisie (ES) č. 1235/2008 z 8. decembra 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 834/2007, pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa dovozu ekologických produktov z tretích krajín, ktorých systém výroby a kontrolné opatrenia týkajúce sa ekologickej výroby poľnohospodárskych produktov sa uznávajú ako rovnocenné so systémom a opatreniami stanovenými v nariadení (ES) č. 834/2007. Základ predstavovala

dohoda o rovnocennosti z 15. februára 2012, ktorá bola uzatvorená korešpondenčne. Vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/931 zo 17. júna 2015, ktorým sa mení a opravuje nariadenie (ES) č. 1235/2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 834/2007, pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa dovozu ekologických produktov z tretích krajín (Ú. v. EÚ L 151, 2015, s. 1), bolo pôvodne časovo obmedzené zaradenie predĺžené na neurčitý čas. Podľa článku 48 ods. 1 druhej vety nariadenia (EÚ) 2018/848 platí uznanie do 31. decembra 2026. Rozhodnutím Rady (EÚ) 2021/1345 z 28. júna 2021 o poverení začať rokovania s cieľom uzavrieť dohody o obchode s produktmi ekologickej poľnohospodárskej výroby (Ú. v. EÚ L 306, 2021, s. 2) bola Komisia splnomocnená začať také rokovania o. i. s USA.

- 22 b) Odvolací súd pre súd rozhodujúci o opravnom prostriedku „Revision“ záväzne konštatoval [§ 137 ods. 2, § 173 prvá veta Verwaltungsgerichtsordnung (Správny súdny poriadok, Nemecko; ďalej len „VwGO“)], že podľa rozhodujúceho práva USA – predovšetkým podľa „Organic Foods Production Act (ďalej len „OFPA“ [zákon o výrobe biopotravín, USA] – sú nutričné vitamíny a minerály iba za určitých podmienok schválené ako obsahové látky v spracovaných výrobkoch alebo na nich, ktoré sú označené ako ekologické alebo ekologicky vyrobené zo špecifikovaných prísad alebo skupín potravín (§ 206.605 OFPA). Účastníci konania na pojednávaní vyhlásili, že na základe súčasného stavu treba vychádzať z toho, že výrobok, ktorý zodpovedá produktu žalobkyne, mohol byť v USA predávaný ako „organic“.

[*omissis*]

[*Podpisy*]